ECLI:LV:AT:2022:0530.A420180021.4.L
Lieta Nr. A420180021, SKA-740/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 30.maijā

[1] Senātā saņemta pieteicēja /pers. A/ kasācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 15.februāra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicēja pieteikums par Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta 2021.gada 28.aprīļa lēmuma Nr. 22-1.35/49 atzīšanu par prettiesisku.

[2] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 107.panta ceturto daļu un 154.pantu, nepamatojot, kāpēc priekšroka dodama Ministru kabineta 2016.gada 17.maija noteikumu Nr. 297 „Kārtība, kādā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests veic un vada ugunsgrēku dzēšanu un glābšanas darbus" 5.punktam, nevis Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 30.punkta otrajam teikumam. Pieteicējs saskata pretrunu starp minētajām Ministru kabineta noteikumu normām. Pieteicēja ieskatā tās ugunsdzēsējam glābējam – autovadītājam – liek izvēlēties starp ceļu satiksmes drošību, braucot bez aizsargtērpa un aizsargzābakiem, un personīgo drošību, aizsargtērpu un aizsargzābakus uzvelkot notikuma vietā. Iestāde neesot novērsusi trūkumus, kas nostāda ugunsdzēsējus glābējus (autovadītājus) minētās dilemmas priekšā, kas arī ir disciplinārpārkāpuma cēlonis.

Iepazīstoties ar kasācijas sūdzības saturu un izvērtējot tajā ietvertos apsvērumus, senatoru kolēģija konstatē, ka kasācijas sūdzībā norādītais neliecina par tiesas pieļautiem pārkāpumiem lietas izskatīšanā un nerada šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu.

[3] Rajona tiesa atzinusi, ka pieteicējs kļūdaini uzskata, ka ir pieļaujams atrasties notikuma vietā bez aizsargtērpa un aizsargzābakiem un tos attiecīgi uzvilkt pēc tam, kad ir novietota ugunsdzēsības automašīna, lai uzsāktu autokāpņu uzstādīšanu. No normatīvajiem aktiem izriet, ka, veicot ugunsgrēku dzēšanu un glābšanas darbus, jebkura dienesta amatpersona izmanto individuālos aizsardzības līdzekļus, kurus uzvelk jau pirms izbraukšanas uz notikuma vietu un attiecīgi notikuma vietā ierodas jau aizsargtērpā un aizsargzābakos. Minētā prasība pamatojama ar nepieciešamību notikuma vietā nekavējoties uzsākt glābšanas darbus.

Rajona tiesa pamatoti norādījusi, ka pieteicējam kā ugunsdzēsējam glābējam un arī autovadītājam ir saistošs Ceļu satiksmes noteikumu 30.punkts, saskaņā ar kuru operatīvā transportlīdzekļa vadītājam jādara viss iespējamais, lai tiktu garantēta ceļu satiksmes drošība. Vienlaikus tiesa uzsvērusi, ka disciplīna – kārtības un prasību precīza izpilde – ir ļoti būtiska tieši Iekšlietu ministrijas iestāžu struktūrvienībās. Rajona tiesa arī atzinusi, ka pieteicējs kā dienesta amatpersona nevar aizbildināties ar normatīvo aktu, kas regulē dienesta darbību notikuma vietā, nepildīšanu, jo sevišķi, paturot prātā, ka ugunsdzēsības un glābšanas darbos izšķiroša nozīme ir tieši reaģēšanas laikam.

Senatoru kolēģija piekrīt rajona tiesas secinājumam, ka situācijā, kad dienesta amatpersona konstatē, ka kārtība, kas nodibināta ar iekšējo normatīvo aktu, liedz vai apgrūtina ievērot ārējos normatīvos aktus, ir sagaidāms, ka amatpersona par konkrēto jautājumu informē tiešo vadītāju, lai rastu problēmas risinājumu. Rajona tiesa konstatējusi, ka pieteicējs 10 gadus strādā par ugunsdzēsības automašīnas šoferi un problēma ar automašīnas vadīšanu aizsargtērpā un aizsargzābakos ir pastāvējusi jau no sākuma. Taču pieteicējs par to vadību nav informējis, bet izlēmis neievērot iekšējo iestādes kārtību.

Rajona tiesa arī vērsusi iestādes uzmanību uz apstākli, ka iestāde līdz lietas izskatīšanai rajona tiesā nebija īstenojusi nekādus pasākumus, lai rastu risinājumu konkrētajai situācijai (aizsargtērps un aizsargzābaki apgrūtina ugunsdzēsības automašīnas vadīšanu un var radīt risku ceļu satiksmes drošībai), un nebūtu pieļaujams, ka pieteicējam joprojām ir jāizvēlas, kuram normatīvajam regulējumam dot priekšroku – ceļu satiksmes drošības vai darba aizsardzības noteikumu ievērošanai. Minēto tiesa norādījusi sprieduma noslēgumā pēc tam, kad jau bija secinājusi, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, savukārt pieteikums ir noraidāms kā nepamatots. No sprieduma izriet, ka tiesa šo noslēdzošo secinājumu paudusi *obiter dictum* (garāmejot kā papildu apsvērumu), vispārīgi vēršot iestādes uzmanību uz to, ka nepieciešams risināt problēmu, ka aizsargtērps un aizsargzābaki var apgrūtināt ugunsdzēsības automašīnu vadīšanu un radīt risku ceļu satiksmes drošībai. Līdz ar to minētais nevar būt pamats kasācijas tiesvedības ierosināšanai.

Kasācijas sūdzībā arī nav izvirzīti tādi tiesību problēmjautājumi, kuru risinājums būtu nozīmīgs judikatūras veidošanai.

[4] Ievērojot minēto, kasācijas tiesvedības ierosināšanai nav pamata. Tādējādi tiesvedība lietā ir noslēgusies.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu, 338.[1]panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

Atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 15.februāra spriedumu.
Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Krūmiņa Senatore J. Briede Senatore L. Paegļkalna